HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אלמנה ניזונת פרק אחד עשר כתובות קא.

יוצאה בגט צריכה להמתין. ומע"ג לליכא לספוקי קטנה במעוברת לא חילקו חכמים בתקנתן בנשואות: **תניא דר"מ ל"ש לא פליגי.** כלומר הא דאמרת שמואל דאמר כר' יהושע ולא כרבי מליעזר שפיר קאמרת דמודה שמואל לרבי מליעזר מן כתובה לשום קטנה להשתא יהושע ומליאתא דמדידי לדידיה קאמר דלא מיתוקמא הא תקנתא דרבנן כ"ש כתובה דמדידי לדידה שהרי כשתקנו חכמים נשואין ליתומה ע"י אמה ואחיה להשתא ולעולמא תקנו כדאמרינן ביבמות כ"ד מרע כשנשא את הפקדון: כדי שלא יהו נוהגים בה הפקר שפין קטנה יודעת לשמור עצמה מלהתפתות: **כי פליגי מליעזר דרבי יהושע.** כלומר הא דאמרת דרב כר"ל ולא כרבי יהושע ליתא דרב מפיליו לר' יהושע אמרה: **ע"כ לא קאמר ר' יהושע.** דמעשיה קיימין שלא מדידה לדידיה כגון יהושתה ומעשה ידיה ומליאתה שיהו נשבעל כי היכי דלא ליימנעו מליגשת אותה וחכמים גזרו שתגשת כדי שלא יהגו בה הפקר: **אבל מדידיה לדידה.** כגון כתובה ותנאי כתובה: **לאו ברזל.** לאו שהוא קשה ומתקייס לה כברזל לפי שקיבל עליו אחריות: **נכסי מלוג.** שהכניסה לו ולא שמהוס בכתובה והקרן לגשה לפירות בשבועין ולדבר אחר: **נכסי לאו ברזל.** הניזונין בכתובתה ודלא נדוניא דהשעלא ליה מנא אבוה והוה מקבל עליו אחריות להחזירן לה כשתגלה ממנו: **אבל.** בלאות דנכסי לאו ברזל לית לה: **מי דליתנהו.** קיימין: **מידי ומידי לית לה.** שלין לנו לקונסה: **ומי דליתנהו.** קיימין: **מידי ומידי.** דין נכסי מלוג דין לאו ברזל לית לה שיכול לומר שלי הוגלתי שהרי ברשות ג"ד נשתיירו בכתובתי שהרי ברשות מה שקבלתי עלי בכתובה ובנכסי מלוג נמי מע"פ שלא ברשות הויא מיהו יכול לומר אין לי להחזירן עד שתגרשנה שאין תמות בחיי ואחיזנה: **מי דליתנהו מידי ומידי שקלה.** שהרי הוא מוליאה מדעתו: **ומי דליתנהו.** ומפני שלא היה לו להעלות בדעתו שאין תמלא מילוית אחה פוטרו אם נאת לחלוק בהן: **ליפוך מבעי ליה נכסי מלוג דברשותה קיימי.** שלא היה לו לבלותן ולוגובין: **לית לה.** מי שבירת לך עיילת ליה גלימא קרוע הוי: **נכסי שלן ברזל.** שהוא קבל עליו אחריותן ברשות הוליכן: **משנים.** שאם נשומי עבירה וטעמא דידה משום קנסא וכגון לליתנהו: **וקנסו רבנן כו'.** כלומר מדינא ליפוך מיבעי ליה שלא חכמים קפדו אלא שהבעל לעקור מהן תורת נשומין קנסו אותה ממה שהיה רשאי לגבות ממנו ומאי ניהו מנה מאתים ומזונות ובלאות דנכסי מלוג שהוציא שלא ברשות: **ולדידיה בדידה.** ואותו קנסו אמה שהיה רשאי לו משלה בלאות דנכסי שלן ברזל שהוציא שלא ברשות: **ש"מ מדרב נחמן.** דלמר שניה לין לה בלאות דנכסי מלוג וטעמא משום דקנסו רבנן לדידה כדידיה הא אמה כשרה גובה אותן ממנו ומע"ג שלא מיתנהו: **עיילת ליה גלימא.** דנכסי מלוג שלא שמוה עליו נדנדותיה: **קרנא הוי.** וקיים לאמה לימכר וליקח בו קרקע והוא אוכל פירות ולא ממרינן לניתמה הן הן פירותיה ונכסי הא ונימל: **והאמר רב נחמן.** בהאשה [לעיל עט.]: **אבל סופפה יש לה.** דמתנה בעלמא יהיב לה בחיצת ניתמה: **נשים שאמרו אין חכמים.** לשון אין להן כתובה יש להן סופפת]. נשים שאמרו חכמים לשון יוצאות שלא בכתובה כל תורת גיבוי הפקיעו מהן: **עוברת על דת.** בפ' המדיר (לעיל עב.): **וחברותיה.** נמלאו עליה נדרים או מומין והמקללת יולדין בפניו: **והיולאה משום שם רע.** שזיעתה: **מה שבפניה.** נכנסי מלוג קאמר: דתני גבייהו בפ' המדיר תצא שלא בכתובה א"ל תוס' וכ"ש מו"מ. פי' שלשון יוצאין הכי משמע שכל תורת גבוי הפקיעו מהן. והיוצאות משום ש"ר נוטלת מה שבפניה ויוצאה. פי' אם זינתה נוטלת הבלאות שהן קיימין ונכסי נדוניתה ויוצאה וכל מה שכלה ואבד אינו משלם לה וכ"ש שהיא נוטלת נ"מ שלה: מסייע ליה לר"ה דאמר ר"ה זנתה לא הפסידה בלאותי הקיימים תני תנא קמיה דר"נ זנתה הפסידה בלאותיה הקיימים א"ל אם היא זנתה כלי' מי זנאי תני לא הפסידה בלאותיה קיימים: אמר רבבר"ח אר"י זו דברי ר"מ בר"י שתימתאה. פי' אותן הברייתות דתני תנא קמיה דר"נ אבל חכ"א זינתה לא הפסידה בלאותיה קיימין. נ"ל דעובדת ע"ד וחברותיה י"ל בלאות קיימים דהשתא זנתה ממש לא הפסידה בלאותיה קיימים שווה בשוק ומזבדת עם בני אדם דפריצותא בעלמא הוא לא כש"כ והכי אמרי' התם בירושלמי תנינא נשים שאמרו יוצאות שלא בכתובה צריכין התראה ואם לא התרה בהן יוציא ויתן כתובה ולא מו"מ בלבד אלא אפי' כתובתה אלף זוז מאבדת הכל ונוטלת בלאות שבפניה ויוצאה: גרסי' הכא בירושלמי כשם שקנסו אותה שא"ל כתובה כך קנסוהו שאם קדשה בליטרא זהב מאבד הכל: ולא פירות. אמרי' בפ' י"מ ת"ר אלמנה לכ"ע גרושה וחלוצה לכ"ה י"ל כתובה פירות מזונות ובלאות ולא פירות דתמני' מפרש בירושלמי שאינה יכולה להוציא ממנו פירות שאכל. פי' המאמנת אע"ג דעקרה לקידושיה דידה ואיגלי מילתא דלאו אשתו הות [אפ"ה] אינו משלם לה כלום שהרי מה שאכל בדין אכל. שני' נמי אין יכולה להוציא ממנו פירות

תניא בולהו. לכתובה נמי מניע להש שמואל תני ממתם: **בכלל** של דבר אינה כאשתו בו'. מניע למימר לתמיה לרבויי לתם היה בת שראל לכתן לה מתכל בתרומה ותם היה בת כהן ליזרל מתכל דתני תנן בפ' ב"ש (יבמות קו:) ר' מליעזר אומר מעשה קטנה כלוס בת ישראל לכהן לה מתכל